

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۱ اپریل ۲۰۲۰

"عبدالله" و باندش در منگنه حملات "غنی احمدزی" و "طالب"

سه شنبه- ۱۲ حمل ۱۳۹۹ - کابل: نمی دانم می توان این را که "چیزی که دو شد، سه می شود" ضرب المثل گفت و یا خیر، مگر این را مطمئن هستم که عکس آن یعنی "چیزی که سه است، دو می شود" نه تنها هیچ گاهی ضرب المثل نبوده، بلکه بین مردم رواج هم نداشته است تا این که:

۱- قبلاً با استناد به گفته "کریم خرم" رئیس دفتر "حامدکرزی" در زمان ریاستش بر غلامان امپریالیسم امریکا، نوشتم که یکی از خواستهای امپریالیسم امریکا جهت حل معضل افغانستان، تقسیم این کشور به سه واحد جداگانه می باشد.

۲- اعلام دو حکومت در کابل و یکی هم به وسیله طالب، به مثابه نخستین گام عملی جهت تحقق آن خواست تفرقه افغانانه از جوانب مختلف را افشاء نمودم

۳- اوضاع کنونی نشان می دهد، که تطبیق این حرکت از دو طرف به مانع برخورد، تلاش صورت می گیرد، تا در مقطع کنونی با تکتیک های متفاوت و متضاد سه گانه را به دوگانه تغییر بدهند، آنهم بدین ترتیب:

الف- در حالی که "عبدالله عبدالمود" یعنی یکی از مدعیان قدرت، از این خوش است که لباس هایش را به نمایش بگذارد و مردم از تلویزیون ها ریش به دقت اصلاح شده اش را نظاره نمایند، و از این خوشحال است که حرف های چرب و نرم و سازشکارانه اش مورد تأیید قرار می گیرد، باند ارگ به سرکردگی "غنی احمدزی" بسیار آگاهانه و هدفمند با تعقیب یک ستراتیژی چند بعدی، ضمن آن که می کوشد با وسایل و طرق گوناگون پایه های قدرت خودش را ظاهراً به صورت آرام توأم با خونریزی نامرئی محکم نماید، تلاش می ورزد تا پایه های قدرت و مناطقی را که بالقوه می توانند در کنار "عبدالمود" بایستند، قسماً جذب- گمردن یک تن از مهره های روس/ ترکیه به حیث رئیس دفتر جهت عبور از دوستم- و قسماً هم با خرید افراد و صدور عدم اعتماد بین اهالی آن منطقه- درگام نخست شمالی و پنجشیر- تضعیف نموده، به کمک عامل زمان، "عبدالمود" را به صفر ضرب بزند.

ب- حمله دوم جهت زدودن این تقسیم سه گانه، حملات نظامی گسترده و بی باکانه طالب است بر مجموع مناطقی که بالقوه می توانند به مثابه پایگاه قدرت "عبدالمود" و تیمش مورد استفاده قرار گیرند. این حرکت از چند جهت با تحرکات قبلی طالب کاملاً در مغایرت قرار دارد، چنانچه:

* - خلاف حملاتی که طالب در دهه ۷۰ جهت اشغال مناطق انجام می داد و حتا قبل از حمله صریحاً تمام شورای نظار و بعدها اتحاد شمال را دشمن خود اعلام می داشت، این بار طالب در تبلیغات لفظی اش چنان حرمت باند مربوط و در عقب "عبدالمود" را یاد می نماید، توگویی آنها در تبنانی با یک دیگر به چنین اقدامی دست یازیده اند.

* - طالب خلاف دوره اول حاکمیتش که جنگ را جهت تحکیم سیطره اش از مناطق جنوب افغانستان آغاز و قدم به قدم به طرف شمال گسترش داده، آخرین ولایاتی که پای سربازانش بدانجا رسد، ولایات تخار و بدخشان بود و در نتیجه مخالفانش همیشه این امکان را داشتند تا هم از بین مردم سربازگیری نمایند و هم عقبگاه جهت فرار داشته باشند، اینک حملات و پیشروی های شان را از شمالی ترین ولایات و نقاط کشور یعنی بدخشان و تخار شروع نموده، گام به گام و با فتح هر ولسوالی زیرپای "عبدالمود" و در نتیجه یکی از قدرت سه گانه را خالی می نمایند.

* این که خود طالب با تکیه بر مغز و تجارب جنگی خود چنین ستراتیژی را انتخاب نموده و یا نظامیان پاکستان با درس گرفتن از اشتباهات دوره اول آن را در دستور اجراء قرار داده اند می تواند فقط یک جانب قضا را برساند، جانب دیگر قضیه برخورد توطئه آمیز باند "غنی احمدزی" با همسویی آنها با طالب در کشتار نیروهای امنیتی دولت دست نشانده که عمدتاً از درون اقوامی انتخاب شده اند که بالقوه می توانند در خدمت "عبدالمود" قرار گیرند، می باشد. یعنی تمام افرادی که زیرنام نیروهای امنیتی کشته می شوند، هیچ یک از آنها در تحلیل نهائی مربوط به "غنی احمدزی" و باندش نمی باشد تا آنها در حمایت آنها کوشا باشند، بلکه برای کشته شدن این نیروها همان ضرب المثل "سنگ مفت و گنجشک مفت" را در دستور کار قرار داده، از همه آنها به مثابه گوشت دم توپ استفاده می نماید.

هموطنان گرامی!

تا جایی که برداشت هایم به من اجازه می دهد تا درزمینه حکم صادر نمایم، می توانم بنویسم که "طالب" و "غنی احمدزی" به هدایت امپریالیسم امریکا و پاکستان مشترکاً در صدد تعقیب ستراتیژی واحد اعلام نشده ای هستند که چیزی جز حاکمیت سه گانه را به حاکمیت دوگانه رسانیدن نمی باشد.

این نکته را باید به یاد داشته باشیم که این تلاش هرگاه نتیجه بدهد و حاکمیت دوگانه به وجود آید، دور جدیدی از جنگها بین جواسیس تکنوکرات با جناحی از اسلام سیاسی یعنی طالب، شکل خواهد گرفت که در آن سایر جناح های اسلامی سیاسی از "گلبدین" تا "عبدالمود" و بقیه از هم تقسیم شده، در خدمت دو حریف زورمند به قربانگاه خواهند رفت.